N° 45. 1861.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Zaturdag 13 April.

F. KLEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags.
Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure.
De abonnementsprijs per drie maanden is ƒ 3, franco per post ƒ 3,40.
De inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens.

UITGEVERS:
DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte, doodbekendmakingen enz van één tot zes regels ƒ 1,50, voor elken regel daarboven 22 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant. Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen.

[illegible]

Binnenlandsche tijdingen.

Middelburg 12 april.

Bij de kamer van koophandel en fabrieken zijn ontvangen en liggen voor belanghebbenden ter inzage: 1. eene opgave betreffende handel en scheepvaart van Groot-Brittanje en Ierland gedurende de maand en de twee maanden, geeindigd 28 februarij 1861; 2. een overzigt van den handel te Hamburg in 1860; en 3.° jaarberigt van het Verein für Handelsfreiheit aldaar.

Door den kerkeraad der nederduitsche hervormde gemeente alhier is, even als reeds door verscheidene gemeenten in ons vaderland, een adres gezonden aan de tweede kamer der staten generaal, met verzoek om herziening der wet op de personele belasting voor zoo veel betreft den aanslag voor dienstmeisjes van 15 en 18 jaren.

In den namiddag van jl. maandag, tusschen 2 en 5 ure, zijn te Colijnsplaat in de kom der gemeente zeven schuren afgebrand. De oorzaak is nog onbekend. De brand schijnt het eerst uitgebarsten bij den wagenmaker K., wiens schuur, gevuld met hout en geheel vernield, niet verzekerd was. Ofschoon men ten 6 ure den brand meester was, steeg de vlam nog gedurig uit het hooi der schuur van den landbouwer F.; behalve de eerste waren alle schuren tegen brandschade verzekerd. Had bij deze gelegenheid in plaats van uit het noord-oosten de wind uit eene tegenovergestelde rigting gewaaid, dan had zeker een groot gedeelte van het zoo fraai gelegen dorp gevaar geloopen. (*Goessche courant.*)

Bij besluit van 7 dezer heeft Z. M. omtrent het schenken van zilveren medailjes aan genees- of heelkundigen of aan bureaux van vaccinatie, die zich betrekkelijk het meest verdienstelijk hebben gemaakt met de gratis vaccinatie der minvermogenden, het volgende vastgesteld:

Art. 1. Op de eene zijde der bedoelde medailje zal ons borstbeeld staan met het omschrift GVILIELMVS III. REX NEERL. M. D. L., en op de keerzijde in eenen krans van eikenen laurierbladen: BENE. — MERET. DE. — RE. PVBLICA. — QVI. CIVIVM. — VALETVDINEM. — TVETVR.

Art. 2. Wij behouden ons voor deze medailje in brons of in zilver, op voordragt van onzen minister van binnenlandsche zaken ook te verleenen aan personen of vereenigingen, die zich verdienstelijk hebben gemaakt door buitengewone zorg voor zieken en gebreklijdenden of door de bevordering met daden of door geschriften van den algemeenen gezondheidstoestand.

Art. 3. Bij de in het vorig artikel genoemde toekenning der medailje, zal in bijzondere gevallen door ons tevens worden geschonken een klein model dier medailje ter grootte ongeveer van een 10 cent stuk, met vergunning dit op de linkerborst te dragen aan een blaauw, 18 ned. strepen breed lint met een oranjebiesje aan de randen. Dit lint mag zonder de medailje niet gedragen worden.

Z. M. de koning, vergezeld van H. M. de koningin en HH. KK. HH. de prins van Oranje en de prins en prinses Hendrik der Nederlanden, zijn dingsdag namiddag ten een ure per extra-spoortrein van de residentie te Amsterdam aangekomen. De hoofdstad had een zoo feestelijk aanzien als zij nog zelden had; meest alle huizen waren met groen en vlaggen versierd, terwijl eene ontelbare volksmenigte op de been was en de grachten nog met schuiten vol toeschouwers waren opgevuld.

De Amsterdamsche courant geeft van de ontvangst in de volgende woorden verslag: Aan den trein door den raad van bestuur der Hollandsche ijzeren spoorwegmaatschappij ontvangen en naar de fraai gedecoreerde wachtkamer der 2e klasse geleid, werd daar den koning door het stedelijk bestuur, bij monde van den burgemeester de eerste hulde in woorden gebragt, waarop straks de bevolking zelve het zegel drukken zou door de wijze waarop zij Z. M. ontving en als in zegepraal begeleidde. Met gevoel en hartelijkheid werd 's burgemeesters toespraak door Z. M. beantwoord.

Amstels mannenkoor, welke vereeniging door vele leden van andere gezelschappen versterkt was, zong den koning het welkom toe, met een krachtig lied, op muziek gezet door Richard Hol; eene schoone en welpassende inleiding tot den feestelijken togt, die daarop in de reeds door ons gemelde orde aanving. Een kommando kavallerie opende den trein. Daarop volgde de helft der eerewacht te paard, onmiddellijk [illegible] benevens gevolg gezeten was. 's Konings rijtuig, open en met vier prachtige schimmels bespannen, werd van het zaal gereden. Nevens den koning bevond zich H. M. onze geliefde koningin, en op de voorbank had Z. K. H. de prins van Oranje plaats genomen. Prins en prinses Hendrik waren in een volgend rijtuig gezeten. Achter den hofstoet sloot zich de tweede helft der eerewacht te paard aan.

De vier bataillons dienstdoende schutterij volgden, daarna de geregtigden tot het dragen van het metalen kruis 1e sectie, met eene deputatie van de 2e en 3e sectie, dan de scherpschuttersbond, het studentenkorps, Amstels mannenkoor, de handboogschutterij en Genoegen zij ons doel, en Concordia, Amstels buksschutterij, twee typografische vereenigingen Voorzorg en genoegen en de Nederlandsche drukpers, koorndragers, en daarop werd de trein door een kommando kavallerie gesloten. De stoet, zich in goede orde en vol opgewektheid tusschen de langs den weg gerangschikte menigte voortbewegende, maakte een treffenden indruk. De verschillende corporatien waren door hare prachtige banieren goed te onderkennen. Het geheel toonde in alles verscheidenheid en overeenstemming.

Ten ruim 1½ ure begon de optogt en ten 3 ure bevond zich het koninklijk gezin op het balkon van het paleis, waarvoor alsnu het geleide defileerde, hetwelk ongeveer een half uur duurde, en bij welke gelegenheid de hartelijke gevoelens, die vorst en volk bezielden, op nieuw wederzijds op treffende wijze werden geuit. Dank zij de uitmuntende maatregelen, en bovenal den geest van orde, die Amstels burgerij kenmerkt, ook zelfs bij de levendigste geestdrift, stoorde geene enkele ongeregeldheid het feest van den dag.

De Dam leverde een schitterend schouwspel op, en zoo wel het monument als het paleis waren toepasselijk versierd.

Des namiddags had *ten hove een diner van 70 couverts* plaats, waaraan de burgemeester met de wethouders, leden van den gemeenteraad en andere autoriteiten benevens de kommandanten der eerewacht deel namen.

Des avonds was er algemeene illuminatie. Woensdag verleende de koning reeds audientie aan verschillende personen, *terwijl H. M. de koningin een bezoek bragt aan het Huis met* de hoofden en de Sophia-bewaarschool.

De Amsterdamsche courant vermeldt dat op last van het te Londen verschijnende weekblad The illustrated London news eene teekening is gemaakt van het schouwspel dat de Dam te Amsterdam bij 's konings intogt opleverde.

Heden zal mevrouw Offermans van Hove zich op het concert in Felix Meritis doen hooren, hetwelk met de tegenwoordigheid der vorstelijke bezoekers zal vereerd worden.

Donderdag werd de particuliere audientie bij Z. M. den koning door 160 personen bijgewoond. H. M. de koningin bezocht het Theatrum anatomicum en het gebouw van het voormalig metselaarsgilde, benevens eenige schilderij-verzamelingen, de tentoonstelling der Maatschappij van landbouw, en legde eenige bezoeken af. Terwijl de kroonprins de kavallerie inspecteerde, bezochten prins en prinses Hendrik de diamantslijperij van den heer Coster.

Ook HH. KK. HH. de prins van Oranje en Hendrik hebben receptie verleend.

Des avonds had er bij de koningin eene soirée musicale plaats.

---

* Uit Amsterdam meldt men ons dat de uitnoodiging door eenige reeders aldaar tot hunne confrères gerigt om geene schepen aan de handelmaatschappij aan te bieden, op de laatst gestelde voorwaarden, door gebrek aan deelneming geen gevolg zal hebben.

Volgens de laatste berigten door den commissaris des konings in Noord-Brabant omtrent den gezondheidstoestand der verpleegden ten gevolge van den watersnood ingezonden, was het aantal zieken te 's Bosch aanmerkelijk verminderd: terwijl dit getal op den 16en maart 96 bedroeg, waren op den 1en april 57 lijders in behandeling. In dat tijdsverloop waren 15 zieken opgenomen en 7 gestorven. Het getal typhus-lijders is in die 14 dagen verminderd van 61 op 25. Sedert het begin der verpleging zijn in het groot ziekengasthuis opgenomen 355, hersteld 204 en overleden 34 personen; onder de laatste zijn 12, die in reeds hopeloozen toestand werden ingebragt.

De gezondheid der overige verpleegde noodlijdenden mag overigens zoo wel te 's Bosch als te Megen, Beers en Heusden gunstig genoemd worden. In de laatste plaats waren reeds 85 personen met goed gevolg gevaccineerd.

Volgens berigt van den staatsraad commissaris des konings in Zuid-Holland, zijn de te Gorinchem verpleegde vlugtelingen uit den Bommelerwaard alle naar hunne woonplaatsen terug gekeerd, met uitzondering van eene in het gasthuis geblevene zieke. (*Ned. Staatscourant.*)

Een regeringstelegram, gedagteekend: Buitenzorg 1 maart 1861, en door de Nederlandsche staatscourant medegedeeld, luidt:

„*Midden-Java in grooten rampspoed. ten gevolge van eene* tot dusver ongehoorde overstrooming. Groot verlies aan menschenlevens, eigendommen en veldgewassen. Gepaste maatregelen zijn genomen. Water afnemende op 28 februarij. Ofschoon de zaken verbeteren is de ramp groot. Geen levens van europeanen te betreuren."

Het telegram *van de Bataviasche handelsvereeniging is van* den volgenden inhoud:

Batavia 2 maart. Op Java heerscht de meest gewenschte rust. Er heeft eene vreesselijke overstrooming plaats gehad in Solo, in Bagelen en in Banjoemaas, waardoor eene onberekenbare schade is te weeg gebragt. Een aantal menschen als *ook vee zijn daarbij omgekomen. Het gouvernement en de* bevolkingen zijn met elkander ijverig werkzaam om gezamenlijk de noodige hulp aan te brengen.

Maandag avond werd in het huis van arrest te Brielle binnengebragt de persoon van Slavero Christio, geboren te Napolis di Romania, en als matroos dienende op het koopvaardijschip Kortenaer, beschuldigd van een zijner makkers, in de herberg van Hendrik Koster te Hellevoetsluis, den neus te hebben afgebeten. Die neus, op cognac geconserveerd, is als stuk van overtuiging te Brielle ter griffie gedeponeerd.

De heer Madier Montjau van Brussel hield jl. dingsdag te Rotterdam de tweede zijner conférences littéraires, waarvan de opbrengst strekt ten voordeele der noodlijdenden door den watervloed. Hij had thans tot onderwerp gekozen den dichter Alfred de Musset.

De arrondissementsregtbank te Dordrecht heeft woensdag uitspraak gedaan in de zaken contra den heer dr. J. W. E. de Man, lid van den gemeenteraad van Oud-Beijerland, en den heer P. Leeuwenburgh W.Bz., wethouder te Heinenoord, van welke zaken door ons breedvoerig gewag is gemaakt. De regtbank heeft beide beklaagden schuldig verklaard.

In de zaak van dr. J. W. E. de Man heeft de regtbank beslist, dat art. 47 der gemeentewet alleen regt heeft om zijne meening te uiten over behandeld wordende zaken, doch anders niet, vooral ook na het woord niet bekomen te hebben, weshalve de regtbank dr. de Man veroordeeld heeft tot 15 dagen gevangenisstraf, te ondergaan in eenzame opsluiting, alsmede in de kosten. In de tweede zaak heeft de regtbank den heer Leeuwenburgh, met vrijspraak op de vier overige punten, ter zake van te laste legging van onopregtheid en van verwaarloozing van ambtspligten, veroordeeld in eene geldboete van f 100 en de kosten.

Bij het spoorweg ongeluk op den weg van Aken op Maastricht, waarbij eene dame gedood werd, heeft de heer P. Regout jr. den arm gebroken, terwijl de graaf d'Amsemburg van Gulpen en de burgemeester van Beek, de heer Lemmens, minder ernstig zijn verwond.

Benoemingen en besluiten.

RIDDERORDEN. Benoemd tot ridder der orde van de Eikenkroon de heeren I. T. Philips en F. J. Behr, commissarissen *van policie te Amsterdam en te 's Gravenhage.*

BELASTINGEN. Benoemd tot ontvanger der in- en uitgaande regten en accijnsen te Poppe de heer A. A. van der Baan, thans hoofdcommies op de linie te Coevorden.

LEGER. Benoemd tot kommandant van de Koninklijke militaire akademie, den majoor O. H. Kuyck, van het regement *veld-artillerie, wordende hij, in verband daarmede, tevens* overgeplaatst bij den staf van het wapen der artillerie.

Marine en leger.

Blijkens een bij het departement van marine ontvangen telegram, zijn de fregatten met stoomvermogen Evertsen en Zeeland, behoorende tot het nederlandsche smaldeel, onder bevel van den schout bij nacht H. Wipff, den 2en dezer ter reede van Spithead aangekomen. Alles was wel aan boord.

— Gedurende de zomermaanden zullen bij afwisseling vier

kompagnien van de regimenten vesting-artillerie, onder bevel van den majoor Wttewaal van Stoetwegen, van het 3e regement, in de vlakte van Waalsdorp kamperen, ten einde aan de praktische artillerie-oefeningen deel te nemen. Den genoemden majoor is de kapitein Wimmer, van het 2e regiment, als adjudant toegevoegd.

Verkoopingen en aanbestedingen.

Gisteren is alhier ter verkoop aangeboden een huis en erf, in de Korte Noordstraat, wijk L. no. 105, verk. voor f 1300.

— Den 10 dezer zijn ter verkoop aangeboden de navolgende bouw- en weilanden als: I. 1 bund. 55 roed. 40 ell. weiland, gelegen in de gemeente Vrouwepolder, verkocht voor f 1500; II. 1 bund. 52 roed. weiland, gelegen alsvoren, verkocht voor f 1500; III. 1 bund. 35 roed. 30 ell. idem, gelegen in de gemeente Grijpskerke, verkocht voor f 1560; IV. 2 bund. 40 roed. 80 ell. idem, gelegen in de gemeente St. Laurens, verkocht voor f 2700; V. 2 bund. 38 roed. 90 ell. idem, gelegen in de gemeente St. Laurens, verk. voor f 2740; VI. 1 bund. 24 roed. 50 ell. idem, gelegen in de gemeente St. Laurens, verkocht voor f 1125.25; VII. 2 bund. 35 roed. 70 ell. idem, gelegen in de zelfde gemeente, verkocht voor f 2025.25; VIII. een hofsteedje met 2 bund. 15 roed. 80 ell. bouwland, staande en gelegen in de gemeente Serooskerke, verkocht voor f 2230.

Thermometerstand.

10 april 's av. 11 u. 40 gr.
11 „ 's morg. 7 u. 42 „ 's midd. 1 u. 50 gr. 's av. 11 u. 42 gr.
12 „ 's morg. 7 u. 46 „ 's midd. 1 u. 50 gr.

Buitenlandsche tijdingen.

Engeland.

Londen 10 april. Het lagerhuis heeft zijne zittingen hervat zonder dat de eerste bijeenkomst eenig belangrijk punt opleverde. De wetsontwerpen betrekkelijk faillissementen en het meerendeel der bepalingen om de postkantoren tevens als spaarkassen aan te wijzen, zijn aangenomen.

— De heer Armstrong, de uitvinder en vervaardiger van Engelands nieuwe artillerie, heeft in de vorige week, terwijl hij aan een gastmaal alhier openlijk het woord voerde, zich over een dezer dagen meermalen besproken vraagpunt aldus uitgelaten: „Er wordt, als het ware, een geding tusschen de geblindeerde oorlogschepen en het gegroefde geschut gevoerd. De groote vraag is, wie van beide de sterkste is. Het is, mijns inziens, nog onmogelijk te beslissen, welke partij ten slotte de sterkste zal worden bevonden, de weerstandskracht der ijzeren scheepspantsers, of de kracht van den kanonkogel; doch ik hel over tot het gevoelen dat het kanon ten laatste overwinnaar zal zijn. Voor de scheepspantsers is te zeggen, dat holle kogels, welke bestemd zijn om binnen het vijandelijke schip uit te barsten of brand te stichten, op de pantsers afstuiten en in stukken spatten zullen. Hieruit volgt dat de geblindeerde schepen niet anders dan met massive kanonkogels kunnen worden aangevallen; doch wat baat het, in de wanden dier schepen eenige kleine gaten van regelmatige gedaante te schieten? Daardoor zal men ze niet meester worden. Is het mogelijk de geblindeerde schepen met geschut te vernielen, dan zal het moeten geschieden met geschut, hetwelk zoo zware massa's ijzer uitwerpt, dat de scheepswanden daardoor worden verbrijzeld en verpletterd. Hiertoe echter zullen kanonnen van veel zwaarder kaliber worden vereischt dan thans worden gebezigd. Het zal mijne taak zijn kanonnen van die grootte te vervaardigen; anderen zullen alle middelen moeten zoeken en aanwenden om de schepen er tegen bestand te maken. Doch de schepen met houten wanden zullen gewis voor het vuur der hedendaagsche artillerie onderdoen en definitief moeten bukken. Onze driedekkers, die drijvende kasteelen van hout, zijn volstrekt buiten staat om aan de nieuwe projectielen te weerstaan. Moeten wij op afgelegene scheepsposten nog houten schepen hebben, dan behooren zij althans naar een geheel ander model dan de driedekkers gebouwd te worden."

— De regering heeft aan het comité tot ondersteuning van de noodlijdenden, ten gevolge van den hongersnood in Indie, alle officiële berigten diensaangaande medegedeeld. Daaruit blijkt dat men op deze ramp reeds lang voorbereid was. Reeds in het begin van februarij werd de kolonel Biard Smith door lord Canningh naar de bedreigde streken gezonden, om te onderzoeken: 1. of, behalve het gebrek aan levensmiddelen, nog andere oorzaken bestaan voor de staking van het handelsverkeer tusschen Calcutta en de noordelijke provincien; 2. in welke uitgebreidheid die provincien door het mislukken van den oogst getroffen zijn; 3. hoe groot de landverhuizing is; 4. hoe groot de beschikbare voorraad graan is, en 5. welke maatregelen om de ramp te lenigen er thans en eventueel voor de toekomst genomen kunnen worden.

Sedert 1837 is Indie door geen zoo geweldigen hongersnood als thans bezocht geworden.

— De reservevloot, welke thans bij Chatham ligt, bestaat uit vier divisien stoomschepen. De eerste divisie, welke haar geschut aan boord heeft, bestaat uit elf schepen met 202 stukken en 1980 paardenkracht. De tweede divisie, die wel is waar geen geschut en proviand aan boord heeft, doch overigens bijna zeilklaar is, bestaat uit 29 schepen van 8600 paardenkracht en welke 733 stukken geschut kunnen voeren. De derde divisie telt 22 schepen met 310 stukken en 4600 paardenkracht en de vierde, waarvan de machines gerepareerd worden, uit 7 schepen met 277 stukken en 2400 paardenkracht. De reservevloot op de Medway bestaat dus in het geheel uit 69 vaartuigen met 1522 stukken geschut.

Rusland.

Te Warschau hadden in de laatste dagen op nieuw onlusten plaats. Nadat zondag een oploop nog bij tijds was onderdrukt, heeft zich maandag weder eene talrijke menigte vergaderd voor het kasteel van den prins-stadhouder. Zij werd daarop door de militaire magt uiteen gejaagd, doch dit tooneel herhaalde zich verschillende malen, telkens met vernieuwde botsingen. Vijf en veertig personen werden bij die gelegenheid in hechtenis genomen, terwijl er tien gedood en even zoo veel gewond werden. Vijf der militairen wonden mede den dood in de schermutseling.

De parijsche dagbladpers toont zich bij de beoordeeling dezer zaak zeer verbolgen op het russische bewind. Algemeen schrijft zij de botsingen toe aan de ontbinding der landbouwmaatschappij; zij geeft de verzekering dat de bevolking slechts lijdelijken tegenstand bood, zich als martelaar onderwierp toen de troepen tegen haar begonnen te handelen. Zij betwist voorts de juistheid der cijfers van dooden en gewonden, zoo als die in de officiële dagbladen voorkomen, en eindelijk doet zij als het ware hare overtuiging doorschemeren dat het te Warschau gestroomde bloed wel eens door geheel Polen de vaan des oproers zou kunnen doen opsteken, hetwelk Rusland niet dan met ontzaggelijke moeite zou kunnen bedwingen.

Alleen het Journal des débats beschouwt de zaak anders en zoekt de beweegredenen dezer demonstratie bij de polen, eensdeels in hunne hoop om zich nieuwe regten te verwerven, anderdeels in de vrees dat hunne gematigdheid mogt worden gehouden voor zwakheid en tot verdere onderdrukking zou kunnen leiden.

La patrie deelt eene dépêche uit Warschau mede van den 9 dezer, waarbij wordt berigt, dat het garnizoen bij het uitbreken der onlusten, den vorigen avond, bestond uit 32000 man, en dat de militaire overheid reeds alle mogelijke maatregelen had genomen, welke gebruikelijk zijn wanneer men te gemoet ziet eene in staat van belegstelling.

De stad was reeds verdeeld in vier militaire afdeelingen, welke ieder onder een afzonderlijk hoofd staan, en het opperbevel zal opgedragen worden aan generaal Chruleff, waarvan het bekend is dat hij de polen weinig genegenheid toedraagt.

— Latere berigten van 11 dezer melden het volgende:

Vorst Gortschakoff heeft bij proclamatie de ingezetenen tot rust vermaand, daar hij anders de stad in staat van beleg zou moeten stellen. De wet tegen rustverstoring is aangeplakt en afgekondigd. De policie heeft verboden zich met stokken die met ijzer beslagen zijn op de straat te vertoonen. In den nacht van dingsdag kampeerden de troepen in Warschau. De pleinen en openbare gebouwen zijn door militairen bezet. De winkels, werkplaatsen en bureaux zijn gesloten. Eene groote volksmenigte doorloopt de straten. Het is verboden stil te blijven staan. Het nationale costuum en de rouwteekenen zijn verdwenen. De dagbladen zijn niet uitgegeven. Onder de dooden en gewonden zijn vrouwen en kinderen. Thans is alles stil.

Duitschland.

Weenen 10 april. Bij een heden verschenen decreet, wordt de volkomene burgerlijke en staatkundige gelijkheid van protestanten en katholieken uitgesproken.

— De rijksdag te Praag heeft het besluit genomen om eene algemeene amnestie bij den keizer aan te vragen.

— Volgens een berigt uit Triëst, voorkomende in de Augsburger algemeine Zeitung, hebben de gemeenten van Opper- en Beneden-Spitza en van Obrodovich zich onderworpen aan den vorst van Montenegro. Ten gevolge hiervan zou Montenegro in het bezit geraakt zijn van eene haven aan de Adriatische zee, die het sinds lang gewenscht heeft. Het berigt voegt er bij, dat hierdoor de illyrische driehoek open is voor elken inval, de positie der turken ondragelijk en Dalmatie en de slavonische provincien van Oostenrijk ernstig bedreigd zouden worden.

Frankrijk.

Parijs 10 april. Le pays maakt melding van de verzending door Engeland van troepen naar Malta en verbindt die voorzorgsmaatregelen aan eene mogelijke verlenging van de fransche bezetting in Syrie.

— Het gouvernement had, in den strijd tusschen de inlandsche vorsten van Abbissinie, partij voor koning Negusheh gekozen, en was bezig met diens hulp Frankrijks invloed aan de westkust der Roode zee te vestigen; het had daar zelfs reeds eene haven, met name Adolis, verkregen. Thans is te Parijs berigt ontvangen dat Negusheh door zijnen mededinger den keizer Theodorus, verslagen, gevangen genomen en wreedaardig gedood is.

— De fransche akademie houdt zich ernstig bezig met de vraag aan wien zij den grooten tweejaarlijkschen prijs van 20,000 fr. zal toekennen. Drie kandidaten komen ernstig in aanmerking: mevrouw Dudevant (Georges Sand) en de heeren Jules Simon en Henri Martin. De eerste had aanvankelijk warme voorstanders, maar het schijnt aan de gestrenge moralisten gelukt te zijn dien ijver te doen bekoelen. De stemmen bleven dus verdeeld tusschen de beide laatstgenoemden, ofschoon van vele zijden ernstige aanmerkingen tegen de politieke rigting van de werken dier heeren zijn gemaakt. In de algemeene vergadering zal nu eene beslissing moeten vallen en welligt vindt Georges Sand daar nieuwe advokaten voor hare zaak.

— De grensscheiding tusschen Frankrijk en Sardinië is thans voor goed geregeld. Den 7 maart hebben de commissarissen der twee landen, graaf Rayneval en de heer Caratti di Cantogno, de grenslijn vastgesteld en de overeenkomst des betreffende onderteekend. De ratificatie volgde den 16, en eergisteren werd het tractaat in den Moniteur afgekondigd.

— Den 6 dezer is de brug over den Rijn bij Kehl plegtig voor de communicatie open gesteld, en daarmede de verbinding van het fransche met het duitsche spoorwegnet voltooid. De spoortreinen zullen nu van Parijs zonder oponthoud regtstreeks tot Weenen kunnen doorrijden. De minister van openbare werken van Frankrijk heeft de plegtigheid niet bijgewoond. Zijne afwezigheid baarde eenig opzien en was eene teleurstelling voor degenen welke gaarne een vredespellend verschijnsel zouden willen zien in de overbrugging van den stroom, die het fransche en het duitsche grondgebied van een scheidt.

Bij het feestmaal stelde de voorzitter der spoorweg-maatschappij van het oosten van Frankrijk eenen toast in op den groothertog van Baden, hij hoopte, dat de eendragt tusschen Frankrijk en Duitschland ook door de nieuwe communicatie zou worden bevorderd, en dat de draaibruggen, welke uit achterdocht aan de twee uiteinden der vaste brug zijn aangebragt, nimmer zouden worden afgedraaid.

Daarop bragt de badensche minister von Weitzel eenen feestdronk aan den keizer der franschen.

Een badensch ingenieur, die de brug heeft helpen bouwen, de heer von Kageneck, is bij deze gelegenheid tot ridder van het fransche legioen van eer benoemd.

Turkye.

Berigten uit Konstantinopel van 3 dezer schilderen den toestand weder als zeer onrustbarend af. Er moet een ontzettend geldgebrek heerschen.

De pachas van Scutari en Janina hebben strenge bevelen gekregen om de onlusten tegen te gaan, welke als het ware ieder oogenblik in Rumelie worden te gemoet gezien.

Italie.

In den senaat heeft de heer Vacca dingsdag de ministers geïnterpelleerd omtrent het romeinsche vraagstuk. Volgens hem bestonden er twee uiterste partijen, die de oplossing daarvan bemoeijelijkten, de ultramontanen en de overdreven liberalen. Hij wilde dat Rome aan de italianen teruggegeven, en de onafhankelijkheid en vrijheid der kerk verzekerd zou worden door het wereldlijk gezag van den paus af te schaffen. Ten aanzien van Napels meende hij dat de rust in dat rijk niet verzekerd kan worden, ten zij men het te Rome bestaande broeinest van zamenzweringen vernietigde.

In antwoord op deze interpellatie verklaarde de heer di Cavour, dat de regering ten aanzien van Rome geene andere dan zedelijke middelen kon gebruiken. Hij erkende dat het napelsche vraagstuk met het romeinsche in naauw verband stond, en dat eene oplossing van dit laatste ook die van het eerstgemelde medebragt; dat het voor de rust in de zuidelijke provincien noodzakelijk was dat de tweespalt tusschen kerk en staat ten spoedigste wierd weggenomen. De regering zou den krachtigste maatregel aanwenden om de wanordelijkheden in Napels te onderdrukken, maar hij erkende dat het beste middel daartoe gelegen zou zijn in de oplossing van het romeinsche vraagstuk, en voegde er bij, dat de hoop welke hij dienaangaande in de andere kamer uitgedrukt had, niet was verminderd.

Ten slotte werd met bijna eenparige stemmen het volgende voorstel van den heer Matteucci aangenomen: „De senaat, vertrouwende dat de verklaringen van het gouvernement omtrent de volledige en eerlijke toepassing van het beginsel der godsdienstvrijheid Frankrijk en de geheele katholieke wereld zullen overtuigen dat de vereeniging van Rome met Italie moet plaats hebben, onder verwaarborging der waardigheid en onafhankelijkheid van de kerk en haar opperhoofd, gaat over tot de orde van den dag."

Op eene interpellatie omtrent de geruchten aangaande den afstand van het eiland Sardinie aan Frankrijk antwoordde de heer di Cavour met eene betuiging van verbazing en met eene stellige ontkentenis.

— In het parlement heeft woensdag de heer Brofferio de regering geïnterpelleerd over de vervolgingen waaraan het garibaldiaansch comité te Genua heeft bloot gestaan. De heer Minghetti, de minister van binnenlandsche zaken, heeft echter aangetoond dat het ingestelde onderzoek volkomen wettig was en veroorzaakt door de verkregene aanwijzingen van ongeoorloofde aanwervingen, waartegen de regering ten strengste waken wil.

Een door den heer Brofferio daarop voorgestelde motie van orde is verworpen. Wat die motie inhield, meldt de telegraaf echter niet. Vervolgens is door den heer Ricasoli aangekondigd dat hij maandag de regering wenscht te interpelleren met betrekking tot de voornemens van het gouvernement ten opzigte van het zuidelijk leger en zijn opperhoofd.

— Omtrent de onverwachte overkomst van Garibaldi naar Turyn, verzekert men thans dat zij alleen is ondernomen ten gunste van zijne oude officieren. Het schijnt verder niet waar te zijn dat hij o. a. den generaal Nino Bixio uit Parijs heeft opgeroepen, maar in tegendeel heeft hij hem aangeraden bij zijne betrekkingen te blijven.

— Volgens berigten uit Napels doen zich nog altijd en op verschillende punten reactionnaire bewegingen voor, en in de laatste dagen hebben er arrestatien plaats gehad van eenige mannen in bourbonsche uniform.

— Het is thans uitgemaakt, dat Garibaldi het mandaat van afgevaardigde aanvaardt, hem door de stad Napels opgedragen en dat eerst door hem geweigerd is. In een briefaan zijne kiezers, door een der italiaansche bladen thans openbaar gemaakt, maakt hij zijn voornemen bekend om zitting te nemen in de kamer van afgevaardigden. Het blad voegt er bij, dat de ex-dictator de regering zal interpelleren over de venetiaansche kwestie.

— Men verneemt dat de sardinische regering eene radicale wijziging zal brengen in haar verdedigings-stelsel aan de Mincio en de Po. Deze maatregel is een gevolg van de bijeenkomst van verschillende generaals, die den 5 dezer te Turyn heeft plaats gehad, en bewijst dat men ook daar voorzigtigheid betrachten wil met maatregelen.

Zeetijdingen.

Sedert 11 dezer zijn ter reede van Vlissingen gepasseerd, bestemd voor Antwerpen: *Hilda*, gez. Landberg, Gothenburg; *Castor*, gez. Salvatore Azzopardi, Falmouth; *Marie Anne*, gez. Gohn, *Rynalda* gez. Gieler, beiden van Requejade.

— Den 10 dezer is van Veere naar zee gezeild, de schoo-

ner *Enyo*, gez. F. Betlington; en den 11 dezer, de schooner *Clemens*, gez. H. Persoon, beiden met ballast van Middelburg naar Newcastle. Laatstgenoemde is heden, 12 dezer, uit zee door tegenwind ter reede terug gekomen.

Handelsberigten.

Graanmarkten.

Amsterdam 12 april.

Tarwe en gerst stil.

Raapolie op zes weken f 38¾. Lijnolie op zes weken f 31¾.

Oostburg 10 april.

De aanvoer van granen was heden vrij groot en er bestond goede kooplust zoo wel voor tarwe als gerst, zijnde ook in beide artikelen nog al veel afgedaan. Men betaalde de tarwe f 10 a f 10,25 sommige monsters nog f 10,40. afwijkende maar moeijelijk te plaatsen van f 9 tot f 9,75. Rogge niet dan voor dadelijk gebruik verkocht van f 6 tot f 6,50. Wintergerst meest f 6.25, enkele tot f 6.50. Haver bijna niet dan in geringe soort aan en deze betaald van f 2.40 tot f 2.75, goede en zaaisoort omstreeks f 4. Paardeboonen met meer vraag van f 6,50 tot f 7,10. Erwten niet aan.

Middelburg 11 april.

De aanvoer was heden onbeduidend en het gepasseerde in den handel was van weinig beteekenis; houders van tarwe waren weder te hoog gestemd en de consumtie die zich moest voorzien voor zoo veel noodig, moest voor de beste zeeuwsche tarwe f 10,50, enkele nog f 10,75 betalen. Voor puike walchersche tarwe is f 11,25 en f 11 besteed. Puike zware zeeuwsche rogge f 7,30. Puike wintergerst f 6,20, dito zomergerst f 5,75 a f 5,40 naar deugd. In witte- noch bruineboonen was eenige handel. Erwten waren niet gevraagd. Walchersche erwten hield men op f 11, en voor puike walchersche paardeboonen is f 7 de mud betaald. Koolzaad is aan f 11 de mud verkocht. Raapolie f 39.25, patentolie f 41,50, lijnolie f 34,25 per vat op zes weken, op contant f 1 lager. Raapkoeken f 84 per 1040 stuks. Lijnkoeken f 13 per 104 stuks.

Gemiddelde marktprijzen.

	per ned. mud.		per ned. mud.
Tarwe oude	f —,— à f —,—	Bruineboon.	f —,— à f —,—
Dito nieuwe	- 9,50 à - 11,50	Paardeboonen	- 6,50 à - 7,—
Rogge oude	- 7,30 à - 7,50	Gr. erwten	. - —,— à - —,—
Gerst wint.	. - 5,75 à - 6,20	Witte erwten	. - —,— à - —,—
Dito zom.	. - 5,25 à - 5,75	Kool en raapz.	- 10,75 à - 11,—
Boekweit	. - —,— à - —,—	Aardappelen.	- 4,— à - 3,75
Haver	. . . - —,— à - —,—		per ned. pond.
Witteboon.	- —,— à - —,—	Versche boter	f 1,10 à f 1,20.

Middelprijzen van bakbare tarwe f 11,25 en rogge f 7,25.

Prijzen van effecten.

Amsterdam 12 april.

Nederland.	Certific. Werkelijke schuld	2½ pct.	63¼
	dito Nationale dito	3 „	—
	dito dito dito	4 „	97⅛
	Aand. Handelmaatschappij	4½ „	132
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5 „	101⅜
	Certific. Hope & co.	4 „	74¼
	dito dito 1855, 6de serie	5 „	93⅜
	dito	6 „	—
	Aand. spoorweg		181
	Leening 1860	4½ „	88⅛
Polen.	Schatkistobligatien	4 „	—
Spanje.	Obligatien	1¾ „	41⅜
	dito binnenlandsch	3 „	47
	Certific. coupons bewijzen		—
	Crediet instelling		—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5 „	39
	dito amsterdamsche	5 „	63¾
	dito nationale	5 „	46½
	dito 1847/1852	2½ „	—
	Bank actien	3 „	543
Belgie.	Certificaten bij Rothschild	2½ „	53⅛
Portugal.	Obligatien	3 „	45⅜
	dito nieuwe	3 „	45
Grenada.	dito		—
Venezuela.	dito	2½ „	18⅜
Illinois.	dito	7 „	95¼
Mexico.	dito	3 „	22¼

Londen, 11 april, ten 12 ure. Consols 92.
Weenen, 11 april. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 63,60
Parijs, 11 april. (slotpr.) 4½ pct. compt. —,— 3 pct. 67.70

Mengelingen.

Staatslieden van den nieuweren tijd.

Onder den titel van „Modern statesmen, or sketches from the strangers-gallery of the house of commons," is onlangs te Londen een werkje verschenen, waarin de meest karakteristieke staatslieden van Engeland meesterlijk zijn geteekend. Het is bijzonder geschikt om eene meerdere bekendheid te geven aan het eigenaardige der staatsregeling van het land, dat onder de constitutionele rijken de eerste plaats inneemt, aan het streven en de houding der verschillende partijen, en aan de plaats die eenige personen daarbij innemen. Met het plan om later op dit werkje terug te komen, geven wij hier, eenigzins verkort, de schets van:

John Bright.

Eenige jaren geleden, toen in Engeland de beweging tegen de korenwetten nog pas begon, maar toen er toch reeds gestreden werd met eene heftigheid, zoo als men van pas-beginners niet zou verwachten, toen dus iemand, die tot landbouwers sprak, om zijne verachting te kennen te geven voor de genen, die de gehate wetten nog steunden, bijna geene uitdrukkingen bezigen kon, die hun te sterk waren — trad in een klein dorp een geheel onbekend spreker op voor de vergaderde menigte, en hield eene rede over 't onderwerp dat toen aller hoofden vervulde. De man was gekleed in 't zwart. Zijn rok had het eigenaardig fatsoen, dat de waardige volgelingen van George Fox beschouwen — helaas! ten onregte — als eene soort van levend protest tegen alle dragten in de wereld. De man was jong, flink geschouderd en stevig gespierd. Onder zijn breed gewelfd voorhoofd vertoonde zich een paar zacht blaauwe oogen; zijn gelaat had eene frissche gezonde kleur; toch had de uitdrukking van het geheel iets gedecideerds en kon zelfs streng worden genoemd. Schitterende redenaarstalenten vertoonde de man niet. Zijne stem was goed, maar eenigzins raauw, zijne voordragt had iets onbeholpens. Zijne volzinnen volgden elkander zonder dat ze met elkaar in verband schenen te staan, en iedere phrase op zich zelf was nog bovendien slecht geconstruëerd. Hij was zijn gehoor niet meester, en toch ontbrak het hem noch aan vertrouwen, noch aan stof, noch aan woorden. Al wat hem ontbrak was oefening. De spreker gevoelde dit zelf, en zei dan ook tot zijne hoorders, dat hij zich nog slechts oefende om over de zaak te spreken, en met ter tijd daarin wel slagen zou. Dat hij daarin geslaagd is, weet ieder, die begrijpt dat ik over niemand anders spreek dan over John Bright, M. P. (lid van het parlement) voor Birmingham.

Een der gevolgen van elke volksbeweging is dit: al wat eenig gewigt heeft, wordt naar boven gedreven en houdt zich eenigen tijd boven, schuim zoo wel als goud. De ware man des volks en zijn nagemaakt evenbeeld krijgen voor een oogenblik gelijke beteekenis. Beide zijn ze even sterk in het aan de kaak stellen van hetgeen strijdig is met wet en regt; beide zeggen ze even goed, wat de menigte wel gevoelt, en gaarne zeggen zoude, maar niet onder woorden kan brengen; beide weten ze even goed toon en harmonie te ontlokken aan dat weêrspannig instrument wat men het souverein gepeupel noemt. De opgewondenheid van het oogenblik maakt den man. Even als de spookverschijningen, die den reiziger aangrijpen op den Brocken, niets anders zijn, dan zijn door de nevelen in grootere afmetingen teruggekaatst evenbeeld, verkrijgt te midden eener volksbeweging ook de grootste middelmatigheid iets bovenmenschelijks. Al is die man voor het oogenblik ook nog zulk een armhartig, ellendig, kleingeestig en zwak geharsend wezen, op het oogenblik zelf vertoont hij reuzenkracht, en zijn mager fluitstemmetje klinkt als een donderslag.

Voor een tijd lang kan men van elk volksleider zeggen dat Demosthenes in hem weêr is verrezen en de godin der vrijheid hem de taal afstond, die ze in Athene hooren deed

„In him Demosthenes is heard again,
Liberty taught him her athenian strain."

Sacheverell, lord George Gordon, Wilkse, Hunt, Flargus, O'Connor en Daniel O'Connell hebben allen zulk een tijd gehad. Een volk, dronken van den geest des tijds, zag voor een oogenblik in al die mannen halve goden, maar toen dat oogenblik voorbij was, toen de storm zich legde en de stem des toorns weêr sprak als eene gewone menschelijke stem, vielen de schillen van de oogen, en de opgeschroefde volksmenners zakten weer terug in hunne alledaagsche nietsbeduidendheid. Arme Yorick! waar zijn uwe grappen en grollen, uwe liedjes en kwinkslagen? Het moet een' pijnlijke gewaarwording zijn, zoo weêr in zich zelf terug te zakken. In het publieke leven te hebben rondgedreven, op de baren eener grootsche beweging, en dan te blijven drijven wanneer die beweging reeds lang heeft uitgewerkt en de staatkundige wereld zoo levenloos geworden is als de biezen die aan Lethe's oevers vergaan op hunne wortels. De rol te moeten blijven spelen van redder der vrijheid, wanneer de vrijheid reeds lang hoog en droog buiten alle zigtbaar gevaar is. Het vereischt een sterk hoofd en een buitengewoon moedig hart. Mr. Bright heeft dit alles doorworsteld met goed gevolg: wat zeg ik, hij heeft eene schitterende overwinning behaald, en door zijne overwinning heeft hij zich in de eerste rij geplaatst van de staatslieden onzer eeuw.

Ik geloof wel niet met Robert Owen, dat alle menschen oorspronkelijk gelijk zijn en het eenige onderscheid tusschen een groot man en een klein man hierin bestaan zou, dat de een geboren is op een voetstuk en de ander niet, maar die op een voetstuk geboren is, heeft toch veel voor.

Eerst hebben we de democratie aan handen en voeten gebonden, en nu brengen we haar in het worstelperk tegen de aristocratie. Het spreekt wel van zelve dat de kansen dan ook bijzonder ongelijk zijn. John Bright heeft eene goede plaats ingenomen, maar om te komen waar hij is, heeft hij zijne gezondheid ondermijnd en zijne dagen verkort. Menschen als lord John Russell en graaf Palmerston bereiken zulk een standpunt door juist zoo veel werk te doen als noodig is, om hunne gezondheid te bewaren. Ze zijn op het voetstuk geboren, ze behoeven niet eerst alle krachten in te spannen om het te beklimmen; als ze slechts zoo veel doen, dat ze er boven op blijven, is 't reeds genoeg. Waren ze er niet op geboren, zeer weinigen van de adellijke staatslieden in Engeland zouden er nu op staan; want het zou hun hebben ontbroken, òf aan de volharding, òf aan den tijd, òf aan 't geduld, noodig om zulk een standpunt te bereiken. Op te duiken uit de menigte, zich op te werken van het respectabele A. P. (Amst. peil) der Smitsen en Jansens en Mulders, tot dat men als koning Saul met hoofd en schouders boven allen uitsteekt, is eene taak voor Hercules.

Ten eerste zien allen die reeds op het voetstuk staan, met verachtende blikken neer op ieder die eene poging waagt om tot hun op te klimmen. Maar bovendien doen de Smitsen en Jansens en Mulders al het mogelijke om u Smits of Jansen of Mulder te laten blijven. De zelfde menschen, in wier belang ge den arbeid onderneemt, vinden uw streven aller aanmatigendst, en zelfs hun lof smaakt naar verholen blaam. Slechts een inderdaad uitstekend man kan al die hinderpalen te boven komen en de steilte beklimmen waarop de tempel der roem zich stout verheft.

Wat men nu ook buiten-deurs zegge of denke, niemand kan ontkennen dat John Bright binnen het parlementsgebouw hierin is geslaagd. Niemand heeft hem daar ooit hooren spreken, zonder tevens overtuigd te zijn, dat hij in het parlement iets, en dat wel zeer veel beteekent; en toch, vóór weinige jaren zou geen sterveling dit hebben durven voorspellen. *Alles was tegen hem, toen hij 't eerst zitting nam als vertegen*woordiger voor Durham. Al zijne antecedenten waren juist van dien aard, dat ze noodzakelijkerwijze slechts tegenzin en zelfs verachting konden opwekken. Niet slechts was hij geen grondeigenaar, maar hij was een katoen-man. Niet slechts was hij geen lid van de gevestigde kerk, maar hij behoorde tot een kerkgenootschap over welks eigenaardige instellingen men wel dikwijls spot dreef, maar er nooit aan dacht of 't ook eigenaardige deugden hebben kon. (Bright was kwaker.) Niet slechts behoorde hij tot de vereeniging tegen de korenwetten, maar hij was een harer beste leden. Niet slechts stond hij aan 't hoofd eener beweging, die in 't oog der tegenstanders door en door revolutionair scheen, maar hij was een van de genen die het duidelijkst lieten blijken, dat ze in deze beweging nog slechts 't begin zagen van de dingen die daar komen zouden. Niet slechts had hij geen den minsten eerbied voor parlementaire fictiën en vormen zonder inhoud, maar hij drukte zijne verachting er voor onverholen en zoo scherp mogelijk uit. Toch duurde het niet lang, of hij dwong letterlijk de vergadering eerbied af, voor zijne eerlijkheid en voor de kracht zijner overtuiging. In 't eerst poogde men zich als met geweld aan dien invloed te onttrekken. Wanneer Bright opstond, hoorde men een dof gebrom in de rijen der afgevaardigden; de zaal liep leeg als hij begon te spreken; maar, al verdraagt het parlement met de meeste lankmoedigheid aristocratischen onzin, aan democratische talenten en stoutmoedigheid zal het niet lang zijn bijval onthouden. De britsche commons zijn *edelmoedig. Een „man" weten ze spoedig op* den waren prijs te schatten, en 't gevolg is geweest dat Bright tegenwoordig in de vergadering niets meer te vreezen heeft. Buiten het huis der gemeenten moge hij zich zoo veel benadeelen als hij verkiest, moge hij den oorlogzuchtigen geest van het volk voor het hoofd stooten; hij moge den ontwikkelden en beschaafden man van zich verwijderen, door zijne theoriën over 't leven eener natie; hij moge de drukpers tot vijand hebben, door de vernederende rol die hij haar zou willen laten vervullen; hij moge de menschen ontzettend boos maken door zijne lofredenen op Napoleon, en den ijver waarmede hij de opoffering van Savoye heeft goedgekeurd — in den grooten raad der britsche natie heeft hij eene eervolle plaats ingenomen, en zijne laauweren zijn daar veilig. Hoe komt dit? In 't algemeen gesproken is mr. Bright in Londen niet populair. In de hoogere kringen fluistert men elkaar toe, dat hij een demagoog is, en al zijn streven slechts leiden kan tot aanwakkering van den haat der armen tegen de rijken. In lagere kringen zegt men u dat mr. Bright sprekende tot het volk en mr. Bright sprekende in het parlement twee zeer verschillende personen zijn: de eerste vrij wat stouter dan de tweede — eene kritiek, in 't voorbijgaan opgemerkt, die op ieder openbaar persoon kan worden toegepast, want die tot het volk spreekt, wenscht zijn gehoor in vuur te brengen, en in 't parlement is het om de zaak en om een praktisch doel te doen. Maar men kan niet ontkennen dat de gevoelens van mr. Bright de gevoelens zijn eener zeer kleine minderheid. Zijne denkbeelden over een eeuwigdurenden vrede kunnen niet aan den man komen. Zijn ijver voor de stoffelijke belangen der natie verleidt hem tot uitersten, die zeer aanstootelijk zijn voor ieder die gelooft dat de mensch bij brood alleen niet leven zal. Zijne kamplustigheid in 't worstelperk der beginselen herinnert steeds aan 't gezegde van den overledenen lord George Bentinck, dat hij een prijs-bokser zoude zijn, wanneer hij niet ongelukkigerwijze een kwaker was en 't heeft iets onrustigs voor allen die gaarne zingen:

Laat ons met vrede; altijd met kwaad te kampen,
Wat geeft dit voor genot? Is 't een genoegen
Steeds te worstelen met de altijd worstelende zee.

Voor al de zulken, voor allen die een kwaad liever zouden dragen dan er meê te strijden, voor allen die de wereld willen nemen zoo als ze haar vinden, en goedhartig lagchen als men hun meêdeelt, dat de afgoden die zij aanbidden slechts met wind gevulde blazen zijn, die zonder kracht of heerlijkheid in een vallen bij den kleinsten speldenprik, is mr. Bright eene voortdurende bron van zenuwachtige onrust. Die menschen nu zijn vooral in Londen zeer talrijk. De londenaars zijn, over 't geheel genomen, menschen in goeden doen. Ze verdienen spoedig geld, en verheffen zich spoedig tot de waardigheid van een eigen rijtuig en een buiten. Ze leeren spoedig hoe ze goede diners moeten geven en hoe ze die moeten eten. Op dit standpunt verlangt de mensch, na den afloop zijner bezigheid in de city, slechts naar rust en gemak op zijn buiten of buitentje. Op het platteland en in de kleinere steden is dit zoo niet. Als papa zijne luiken voor den winkel heeft gezet, of zijn pakhuis heeft gesloten, dan wacht hem, dit weet hij van te voren, eene philantropische, of godsdienstige, of politische vereeniging. Heden avond zal er een spreker uit Londen komen, en hij moet fungeren als president, of men wil eene havelooze school oprigten, en hij zal wel waarschijnlijk tot penningmeester worden benoemd, of men wil volksvoorlezingen houden en zijn raad is noodig om de daartoe benoodigde fondsen te vinden. Het is juist dit slag van menschen wat zich om John Bright schaart, maar exemplaren van deze soort zijn in Londen hoogst zeldzaam; en toch is John Bright, de vertegenwoordiger van die klasse, gezien in het huis der gemeenten. Waarom? Het antwoord is spoedig gereed. Ga met mij mede naar de vreemdelingen-loge, en zie naar de linkerzijde. Ongeveer midden op de derde bank van het gangpad ziet ge een man die er krachtig uitziet, gekleed in 't zwart. Welk een contrast met die hem omringen. Lord Bacon noemde zich reeds oud toen hij pas een en dertig was. Mr. Bright zou, als dit doorging, wel meer dan oud zijn, en toch is hij nog in de kracht van zijn leven. [illegible] debatten zijn gerekt tot in het oneindige. Verveling en [illegible]

moeijenis staat te lezen op ieders gelaat. Onbeduidende sprekers zijn opgestaan. De Bocotiërs, de Newdegates en Spooners en anderen hebben kinderachtige en alledaagsche gevoelens geuit, of wel een afhangeling van de regering heeft in slaperige oratorie, met veel aanhalingen uit blaauwboeken en officiële stukken, den volke trachten te bewijzen, dat alle regeringszaken zijn, zoo als ze moeten zijn, dat de regte man op de regte plaats zit en dat alles zoo goed gaat als het wezen kan; of wel lord Palmerston heeft op zijne gewone schelen-wat-kan-het-mij-manier beweerd, dat er niet veel kwaads is uitgerigt, en dat het er toch eigenlijk ook niet veel toe doet, al was het eens zoo erg geweest als men zeide. Daar staat Bright op; met eene stem die iets heeft van een schreeuw, werpt hij zich onmiddellijk op de kern van de zaak: van de platheden der vorige sprekers maakt hij zich, als ter zake niet dienende, met weinige, maar flinke slagen af. Wat de zaak in kwestie ook zijn moge, hij trekt er op los als een man. Geene vertooning van groote geleerdheid, geene enkele latijnsche aanhaling, geen muggenziftend onderzoek, geen fijn overlegde climax, geen welberekend slot. Ge bemerkt niets van pogingen, om de moeijelijkste punten eenvoudig te ontduiken, in tegendeel hij zoekt ze op, als een ier die vóór zijn pleizier vecht. Hij stelt ze ten toon zonder er doekjes om te winden, en grijpt ze dan aan, als ware hij een athleet op geestelijk gebied.

Men kan volstrekt niet beweren dat mr. Bright altijd gelijk heeft. In tegendeel, dikwijls heeft hij ongelijk; vooral is de manchestersche staatkunde zwak op het punt van vrede en oorlog. Door in dit punt aan haar toe te geven zou men, zoo als mr. Disraëli te regt opmerkt, Engeland verlagen tot een staat van den derden rang, en in zoo ver is dus de politiek der manchesterschool stellig in strijd met den nationalen trots en met het nationale eergevoel, en hier vergeet ze Engelands verleden en Engelands ouden roem. Maar mr. Bright spreekt in vollen ernst, hij meent wat hij zegt: men ziet het den spreker aan dat hij niet slechts een hoofd, maar ook een hart heeft, en voort gaat hij, regt op den man af, eenvoudig en duidelijk zijne gedachten uitend en een schop een schop noemend, al is dit ook tegen alle mogelijke parlementaire vormen en etiquette. Soms slaat hij een verhevener toon aan, hij wordt dan zelfs welsprekend, doet een beroep op het geweten van de mannen van alle kleuren, en sleept aller harten mede. In zulke oogenblikken is zijn ernst overweldigend. Ge kunt tegen dien stroom niet opzwemmen, en het huis der gemeenten, welks hart op de regte plaats zit, al vallen de stemmen som eens naar de verkeerde zijde, is geheel gehoor. Meer dan eens, wanneer mr. Bright sprak, was er zulk eene stilte, dat men met regt zeggen kon: men kan de vergadering hooren luisteren.

In zijn zorgvuldig bewerkt boek over de redenaars van den tijd, zegt mr. G. R. Francis: „Van mr. Bright kan men beweren dat hij door mr. Cobden naar boven gesleept is. Had men hem aan zijn lot overgelaten, hoogst waarschijnlijk zou hij nooit boven het gewone maatschappelijk peil zijn gerezen, of wanneer hij eenige vermaardheid gekregen had, het zou de vermaardheid zijn geweest van den dorpsredenaar, die met zijne gezonde longen en het vaste voornemen om, het ga zoo het ga, het laatste woord te hebben, allen overbluft."

Hoe dwaas schijnt dit oordeel als men het nu leest, en toch was het de algemeene overtuiging, toen mr. Francis schreef, en nu staat mr. Bright daar als een andere Warwick, de koningmaker.

Wanneer we ons niet bedriegen, zal deze afgevaardigde voor Birmingham nog lange jaren eene gewigtige rol spelen in het parlement.

Wanneer de oude staatslui van het tooneel zijn gestapt, en oude vooroordeelen zijn vergeten, wanneer mr. Bright zelf met de jaren wat minder scherp wordt en zijne beschouwingen door de verkregen ondervinding wat zullen zijn gewijzigd, kan het niet anders of hij moet het hoofd worden eener partij en eindelijk ook lid van een of ander ministerie.

Zelfs zijne groote ketterij gedurende den oorlog in de Krim is nu reeds vergeven, en welligt reeds vergeten. Ook de wijzen van den lande zien nu inderdaad niet in, dat de gevolgen die men toen verkregen heeft, op kunnen wegen tegen den angst dien men heeft uitgestaan, de schatten die de oorlog heeft gekost, het bloed dat door hen is vergoten.

Dat mr. Bright gekozen is voor Birmingham, nadat Manchester hem niet meer wilde, is een teeken — een teeken van hervorming en vrede. Tot een man als lord Russell, die terugbeeft voor hetgeen zijne eigene handen hebben tot stand gebragt, zegt dit teeken: „O, gij kleingeloovige, waarom zijt gij vreesachtig?" en den genen die het meest om oorlog kraaijen herinnert het, dat Engeland door zijne belangen, door zijne staatkunde, door tien duizend redenen, deze van grooter, gene van kleiner gewigt, verpligt is, met de geheele wereld in vrede te leven.

Van tijd tot tijd is The times geweldig boos op mr. Bright, en toch heeft hij nog nooit scherper dingen gezegd van de aristocratie en van de britsche constitutie dan juist The times. Wanneer ge de Saturday review opslaat, dan zoudt ge ten slotte tot de overtuiging komen, dat er bij ons geen mensch is die eene betrekking bekleedt, of hij is volslagen krankzinnig. Spreekt ge met onze officieren, zee- en landmagt, ge zoudt meenen dat onze regering stekeblind is, en dat het land hals over hoofd op weg is naar — den duivel. Wanneer mr. Bright het goede voor heeft, laat hem dan toch in 's hemels naam de vrijheid, die zoo vele anderen nemen. Waarom zou iedereen dergelijke dingen mogen zeggen, en mr. Bright alleen ze moeten zwijgen. Wanneer men iets tot stand wil brengen, moet men de menigte warm maken, en overdrijving is daarbij een noodzakelijk kwaad. Alle leden van het parlement spreken tot hunne kiezers op anderen trant dan in het huis der gemeenten, en dit moet wel het meest het geval zijn bij een radicaal. Tot zijne kiezers sprekende, vervolgt hij zijne redenering, tot in de uitersten, want hij weet vooraf dat ieder die hem hoort, het daarmede eens is; in het parlement heeft elke rede een praktisch doel, men wil er iets door verkrijgen, niet allen zijn het met ons eens, men heeft zelfs de meerderheid tegen, en men wordt dus gedwongen niet verder te gaan dan men op dat oogenblik gaan kan; zal men niet alles verspelen, men wordt gedwongen te nemen wat men kan krijgen, en van het overige vooreerst te zwijgen; wanneer hervorming noodzakelijk is, wanneer het pligt is dat het stemregt verder worde uitgestrekt, wanneer inderdaad in de graafschappen de pachters zóó onder den invloed der landheeren staan, dat ze hunne stem niet anders kunnen uitbrengen dan zoo als hij verkiest, of zoo als lord Derby zeide toen hij nog lord Stanley was: „Ge kunt altijd de gevoelens kennen van den vertegenwoordiger van een graafschap, als ge maar de gevoelens kent van de landheeren die er de meeste bezittingen hebben"; wanneer verder onze plaatselijke kiesgeregtigden zijn, wat ze zijn in Gloucester, in Wakefield en op andere plaatsen, dan is hij, die eene poging waagt om dien blaam en die schande van ons weg te nemen door verandering voor te stellen, ook de patriot, de man die het wel meent met het land waarin hij is geboren, en zij die het heerschende stelsel verdedigen, die hunne oogen sluiten voor de gebreken, en „esto perpetua" schreeuwen, zijn de ware aanstokers van de veete tusschen stand en stand, de mannen van oneenigheid en revolutie. De meeste menschen, zoo wel binnen als buiten het parlement, enkele uitstekende mannen uitgezonderd, gaan bij hunne handelingen te rade met hun eigen belang. Is er iemand die aan deze waarheid twijfelt? waarom zou men dan mr. Bright naar het rasphuis zenden omdat hij dat verkondigt? Aangenomen eens dat ook Bright handelt uit eigenbelang, hij vertegenwoordigt eene klasse van menschen, die men tot heden hun regtmatigen invloed op den gang van zaken heeft onthouden, eene klasse voor welke het van het grootste belang is, dat de belastingen minder drukkend worden en de handel vrij, eene klasse waarbij Groot-Brittanje steeds meer zal moeten zoeken naar onderkomen en onderhoud voor haar steeds toenemend kroost. Nu gaat het ons al zeer slecht af, wanneer we die menschen onophoudelijk zullen verwijten, dat ze slechts voor hun eigen belang strijden, vooral wanneer dat verwijt komt van regtsgeleerden, die hemel en aarde bewegen om wets-veranderingen tegen te houden waarbij zij kunnen verliezen, terwijl het groote publiek moet winnen, of wanneer zulke verwijten komen van landheeren die tot moêwordens toe het liedje zongen:

> Laat geleerdheid en wetten, laat handel vergaan,
> Als onze aad'lijke regten maar weêr op kunnen staan.

De aanhoudende verguizing van mr. Bright in enkele kringen is zeer onedel. Menschen die zwijgen als een mof in zijne tegenwoordigheid, schreeuwen als dol wanneer hij den rug heeft gekeerd. En toch zal mr. Bright, als hij wijs is, iets van al die vijanden kunnen leeren. „Cajus Gracchus", schrijft de oude Plutarchus, „was ruw en heftig. Dikwijls werd hij in zijne aanspraken door hartstogt vervoerd. Zijne stem werd dan scherp en onaangenaam, hij begon te schelden en zijne redenering werd verward. Om dit gebrek te verhelpen, bediende hij zich van Licinius, een vrijgelaten slaaf: wanneer hij zoude spreken plaatste hij dezen achter zich, met een instrument zoo als men gebruikt om den zang te begeleiden. Zoodra de slaaf merkte dat de stem van zijn meester veranderde, blies hij zachtkens op het instrument. Cajus matigde dan aanstonds zijne stem, en zijne drift bedaarde." Cajus van Engeland zou nog iets kunnen leeren van Cajus van Rome.

Advertentien.

Bevallen van eene Dochter J. B. W. VAN EEDEN, hartelijk geliefde Echtgenoot van

's Heerenhoek, W. VAN ELDEN,
den 9 April 1861. Predikant.

Voorspoedig bevallen van een' Zoon, M. A. L. OOSTERMAN.

Veere, 10 April 1861. ROLAND.

Voorspoedig bevallen van een' Zoon M. E. LELS, geliefde Echtgenoot van

Middelburg, J. J. DEN BOUWMEESTER.
den 12 April 1861.

Na een langdurig en smartelijk lijden overleed, in den ouderdom van ruim 47 jaren, LISIA VAN HOEPEN, Echtgenoot van

Vlissingen, P. M. VISSER,
den 11 April 1861. 's Rijks Ambtenaar.

Eenige kennisgeving.

De Heer en Mevrouw SCHORER (Rethaan Macaré) betuigen hunnen dank voor de bewijzen van deelneming, ontvangen bij het overlijden van hunnen Broeder, Jonkhr. RETHAAN MACARÉ.

De Regthebbende op eene **Sloep**, gemerkt Hazard Stockholm, op den 7 Maart 1861 uit zee aangebragt en in de Gemeente **Groede** geborgen, vervoege zich ter reclame bij den Burgemeester dier Gemeente.

TEEKEN-AKADEMIE.

Honoraire Leden en Begunstigers worden uitgenoodigd tot de bezigtiging van eenige **SCHILDERIJEN**, vervaardigd door den Heer J. F. SCHUTZ.

De gelegenheid wordt aangeboden gedurende de volgende week, in het gebouw der Akademie, terwijl ook aan andere Personen toegang wordt gegund, tegen betaling van 25 cent ten behoeve van den Concierge.

De Notaris P. VAN DE GRAFT zal op Woensdag den 24 April 1861, des voormiddags ten tien ure, op de Hofstede **Kersenburg**, in de Gemeente Sint-Laurens, in het openbaar verkoopen: **3 bruine Merriepaarden**, oud 3, 4 en 7 jaar, een Veulendragend dito, oud 19 jaar, **14 Melkkoeijen**, twee twee-en-halfjarige Vaarzen, twee anderhalfjarige dito, drie jarige dito, drie Kweekkalvers, vijf Schapen met Lammers, twee magere Varkens, 16 Hoenders, Hooi, Stroo; voorts eene groote partij **Bouw-, Melkers- en Zoldergereedschappen, Huisraad** en hetgeen meer zal worden geveild.

De Notaris P. VAN DE GRAFT zal op Vrijdag den 26 April 1861, des voormiddags ten tien ure, op de Hofstede bewoond door de Weduwe KRIJN LOUWERSE, in de Gemeente **Veere**, in het openbaar verkoopen: **een Paard**, oud 20 jaar, **drie Melkkoeijen**, eene Vare dito, twee Geiten, een Melkschaap met vier Lammers, vier Hoenders, Hooi, Stroo, Mutsaard; voorts Bouw-, Melkers- en Zoldergereedschappen, Spek, **Huisraad**, waaronder drie Bedden, Kas, Kabinet, Bureau en hetgeen meer zal worden geveild.

Men zal op Maandag den 29 April 1861, wijk B no. 74, in de Kapellestraat te **VEERE**, ten overstaan van den Notaris D. VERHULST en getuigen, verkoopen:

EEN' ZINDELIJKEN INBOEDEL,

bestaande in Mahony- en Eikenhouten Goederen, Ronde, Lade- en andere Tafels, Ledekanten, Bedden met toebehooren, Prenten met Lijsten en Glazen, Koper-, Tin-, Blik- en IJzerwerk; nader en breeder te annonceren.

Al deze Goederen zijn op den 27 dezer voor een ieder te zien, 's morgens van 10 tot 1 en namiddags van 3 tot 5 ure.

VERKOOPING VAN MEUBELAIRE GOEDEREN,
in de Lange Lombaardstraat, voor het Huis gemerkt wijk C no. 64, op Dingsdag den 30 April 1861. Nader breeder te adverteren.

VERKOOPING VAN BEESTIALEN
op de Hofstede bewoond door SIMON KODDE, in de Gemeente **Serooskerke**, Woensdag 1 Mei 1861.

Met Mei te Huur **2 of 4 gemeubeleerde KAMERS**, voorzien met veel gemakken. Adres bij VAN BENTHEM & JUTTING.

Voor de **SCHOOL** van M. DUSART ORANJE, in de Langevijle, is het **Schoolgeld** met de Schoolbehoeften gesteld op **60 cent** 's maands, zonder latere verhooging.

De ondergeteekende, wonende Korte Giststraat, A 131, recommandeert zich tot het **WASSCHEN** van alle soorten van **Shawls** en **Omslagdoeken, Kanten,** Zijden en Mousselin-de-Laine **Kleedjes**, Heeren **Vesten, Tafelkleeden** in alle kleuren, alles als nieuw zoo mede Glacé **Handschoenen** in allerlei kleuren. — Belooft de Dames prompte en civiele bediening.

A. HUTING, geb. SCHIESTER.

Tegen Mei eene **MELKMEID** benoodigd bij D. WONDERGEM, Hofstede **Waterwijk**, Seisweg.

Met Mei benoodigd eene aankomende **Meid**, Q 12.

OOST- EN WEST-INDIE.

Onbekendheid met de uitgave van eene **Editie** voor **Oost- en West-Indie** der NIEUWE ROTTERDAMSCHE COURANT, in klein-folio formaat en gedrukt in twee kolommen, is voorzeker de oorzaak dat Fabriekanten en Handelaars in artikelen, geschikt voor Oost- en West-Indie, tot dusver niet meer gebruik hebben gemaakt van dat Blad tot **het plaatsen van Advertentien**, waarmede zij zich, zoo als van zelf spreekt, zeer zouden kunnen bevoordeelen. — Met de volste overtuiging kan de ondergeteekende daartoe thans dat Blad aanbevelen, vermits een aanzienlijk getal exemplaren daarvan in Indie wordt verspreid, en het Blad op alle Bezittingen, waar zich Nederlanders bevinden, wordt aangetroffen.

De Prijs per Regel is 20 cent en bovendien 35 cent Zegelregt voor iedere Advertentie. Op franco aanvrage kan men gratis een exemplaar bekomen van het Nommer dat per laatste Mail naar Indie is verzonden.

De Uitgever, H. NIJGH.

STOOMBOOTDIENST
TUSSCHEN MIDDELBURG EN ROTTERDAM.
Uren van vertrek in April.

VAN MIDDELBURG:				VAN ROTTERDAM:			
Zaturdag	13	's morg.	6 ure.	Zaturdag	13	's morg.	9,45
Zondag	14	„	6	Zondag	14	„	9,45
Maandag	15	„	6	Maandag	15	„	10,30
Dingsdag	16	„	6	Dingsdag	16	„	10,30
Donderdag	18	„	6	Woensdag	17	„	10,30
Vrijdag	19	„	6	Vrijdag	19	's midd.	12 ure.
Zaturdag	20	„	7	Zaturdag	20	„	12
Zondag	21	„	8	Zondag	21	's morg.	6
Maandag	22	„	9	Maandag	22	„	6
Dingsdag	23	„	10	Dingsdag	23	„	6
Donderdag	25	„	11,30	Woensdag	24	„	7
Vrijdag	26	's midd.	12	Vrijdag	26	„	8,30

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.